

JAZZFLITS NUMMER 387

5 DECEMBER 2022

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Kurt Rosenwinkel, Dezron Douglas,
Eric Vloeimans, Ahmad Jamal e.a.

10 JAZZ OP HET PODIUM

Claudio Jr. De Rosa, Rockit (foto's).

EN VERDER (ONDER MEER):

16 Clifford Jordan 2 (Erik Marcel Frans)

20 JF op reis: Jazzfestival in Pančevo

23 Europe Jazz Media Chart December

19 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2022

NR 389 KOMT 19 DECEMBER UIT

BERICHTEN

Concert Donald Byrd op plaat gezet

Op 9 december, de dag dat trompettist Donald Byrd negentig jaar zou zijn geworden, brengt het label Blue Note een album uit met een niet eerder op plaat uitgegeven concertopname van hem. Het betreft een opname uit juli 1973 die tijdens het Zwitserse Montreux Festival werd gemaakt. Byrd trad daar toen op met negen musici, onder wie Fonce Mizell (trompet), Allan Barnes en Nathan Davis (saxofoon), Kevin Toney en Larry Mizell (toetsen) en Keith Killgo (drums). Byrd had die zomer juist zijn met Mizell gemaakte crossover-fusion-album 'Black Byrd' uitgebracht, dat een groot verkoopsucces was. Don Was, directeur van Blue Note Records: "Shortly after Mr. Byrd's passing in 2013, we got an email inquiring about a legendary performance from 1973's Montreux Jazz Festival. Inexplicably, the tapes had been tucked away in the Blue Note vaults. When we listened, we were knocked out: the 16-track, 2" analog master tapes revealed a more raw and gritty side of Donald Byrd's seventies music." Op 'Live: Cookin' With Blue Note In Montreux' staan vijf stukken: Larry Mizell's 'Black byrd', drie nooit in de studio opgenomen stukken van Donald Byrd's hand: 'The East', 'Kwame' en 'Poco-mania', en tot slot Stevie Wonder's 'You've got it bad girl'.

Bekijk rechts op onze website onder 'oude nummers van Jazzflits' alle edities vanaf 1 januari 2007 tot nu. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003



DR. JAZZ MAGAZINE STOPT NA ZESTIG JAAR

Het Dr. Jazz Magazine, de spreekbuis van de zogenoemde 'classic jazz' (jazz uit de periode 1900-1955), stopt na bijna zestig jaar. In december verschijnt het laatste nummer. Door een dalend abonneestand is het blad al jaren verliesgevend. Ook wordt een punt gezet achter de jaarlijkse Doctor Jazzdagen en de bijbehorende jazzmarkt.

"Het besluit zal voor sommige liefhebbers als een verrassing komen, maar wie de laatste Doctor Jazz Dag heeft bezocht moet zijn geschrokken van de lage opkomst en de hoge gemiddelde leeftijd", aldus het bestuur van de Stichting Doctor Jazz in een persbericht. Het besluit om een punt achter het kwartaalblad te zetten, nam het bestuur met 'pijn in het hart': "Aan de kwaliteit heeft het niet gelegen, wel aan de vergrijzing en een desinteresse van de media en het jongere publiek voor classic jazz en jazzmuziek in het algemeen, waarbij dan geldt dat onbekend ook onbemind maakt. Er zijn allerlei pogingen gedaan om het tij te keren, maar zonder veel succes." De Stichting Doctor Jazz blijft wel bestaan, onder meer om cd's met historisch materiaal te produceren. Op die cd's wordt nog wel wat verdiend, mede door sponsoring, donateurs en 'voor deze tijd redelijke verkoopcijfers'. Overigens heeft het bestuur de moed voor wat betreft het blad nog niet helemaal opgegeven: "Wat ons nog zou kunnen redden is een weldoener(s) die met een substantiële schenking(en) het vlot recht kan trekken."



SUPERTRAMP-SAXOFONIST MAAKT JAZZCD MET NEDERLANDSE MUSICI

John Helliwell, saxofonist van de popgroep Supertramp, heeft een jazzalbum gemaakt voor Challenge Records. Op het album getiteld 'Don't Ever Leave Me', wordt hij begeleid door Jasper Somsen op bas, Hans Vroomans op piano en Marcel Serieuse op drums. De plaat is deze maand verschenen.

Helliwell kwam via Challenge Records in contact met Jasper Somsen: "Jasper struck me as an enthusiastic and determined young man and, as I was subsequently to find out after listening to him on several recordings, an excellent and creative bass player — now my friend and colleague", zo vertelt hij op de website van Challenge. Somsen koos de andere musici en schreef de eerste arrangementen. Door de coronapandemie liepen de opnames flinke vertraging op, maar uiteindelijk kwam het ervan. Helliwell: "Our selection of tunes is based on strong melodies from the fields of folk, jazz, rock, pop, and originals by Jasper and me. I suggested that we play three Supertramp tunes, as a lengthy part of my musical life has been centred around the music of Rick Davies and Roger Hodgson. I first heard 'Don't ever leave me' played by Keith Jarrett. It's such a beautiful, short and poignant melody that we decided to play four versions and have them act as 'bookends' for our music."



De medewerkers van Jazzflits wensen u een heerlijk avondje....

Dutch Swing College Band in 'Sinterklaas kapoentje':
<https://bit.ly/3BeCBUj>

EERSTE CEES SCHRAMA AWARD VOOR OUD-ORKESTLEIDER HENK MEUTGEERT

Pianist en oud-orkestleider Henk Meutgeert heeft op 19 november in De Speeldoos in Baarn de eerste Cees Schrama Award ontvangen. De onderscheiding werd hem uitgereikt door Heleen Schrama, de zuster van de in 2019 overleden pianist en presentator. Voor de gelegenheid stond Meutgeert, die eerder dit jaar als orkestleider afscheid nam, nog een keer voor het mede door hem opgerichte New Jazz Orchestra.

De uitreiking en het concert van het tegenwoordig Peter Beets New Jazz Orchestra geheten orkest vonden plaats in het kader van de Baarnse concertreeks Vorstelijke Jazzavond. Daarvan was 19 november de twaalfde editie. Van de eerste editie van deze jazzavond was Cees Schrama de presentator. Bovendien stond hij organisator Hans van der Heide als adviseur terzijde. Die adviezen geeft Henk Meutgeert nu. Van der Heide: "De reden dat Henk Meutgeert deze Award heeft gekregen is dat hij zo ontzettend veel voor de muziek in Nederland heeft gedaan. Hij heeft een voorkeur voor de jazz maar speelt ook prachtig klassiek. In de toekomst zal deze Award zeker ook uitgereikt kunnen worden aan opkomende musici." Speciaal voor zijn eenmalige terugkeer voor het orkest schreef Meutgeert een nieuw arrangement voor 'Rhapsody in blue' en enkele stukken uit 'The West Side Story'. Ook arrangeerde hij een aantal stukken uit het repertoire van Count Basie en Duke Ellington.



Lucía Reboloso met haar prijs. (Foto: Steven Sussman)

Lucía Gutiérrez Reboloso wint SASSY Award 2022

De Mexicaanse zangeres **Lucía Gutiérrez Reboloso** heeft 20 november de Sarah Vaughan International Jazz Vocal Competition 2022 gewonnen. Ze kreeg de 'SASSY Award' – Sassy was de bijnaam van Sarah Vaughan – en een geldbedrag van 5.000 dollar als prijs. De jury van het concours bestond dit jaar uit onder anderen bassist Christian McBride, violiste Regina Carter en orkestleider Maria Schneider. Het jaarlijkse concours staat open voor vocalisten wereldwijd. Deelnemers mogen echter nog geen contract bij een grote platenfirma hebben. Eerdere winnaars waren Cyrille Aimée, Jazzmeia Horn en Samara Joy. De Vocal Competition is onderdeel van het James Moody Jazz Festival in Newark.

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>



'Jazz op schrift', een bibliografie van Nederlandstalige jazzliteratuur door Jan J. Mulder; uitgave Names & Numbers.

Discografisch blad Names & Numbers stopt

Het discografisch kwartaalblad Names & Numbers stopt. Reden is de slechte gezondheid van redacteur Coen Hofmann. Het blad kwam in totaal 102 keer uit. Met het uitgeven van discografieën en bibliografieën in boekvorm was de gelijknamige stichting al eerder gestopt. Hofmann richtte de stichting Names & Numbers in 2002 op met Gerard J. Hoogeveen. Ze stelden zich ten doel om discografisch onderzoek op het gebied van jazz te doen en daarover te publiceren. De stichting gaf boekwerken van onder anderen Jazzflits-medewerker Jan J. Mulder uit. Nu het kwartaalblad niet meer zal verschijnen, houdt ook de stichting op te bestaan.

Christian McBride favoriet van DownBeat-lezers

Christian McBride is volgens de lezers van het Amerikaanse blad DownBeat de beste bassist, jazzartiest en producer van het afgelopen jaar. Hij kreeg in deze categorieën de meeste stemmen in de jaarlijkse Readers Poll. Die werd dit jaar alweer voor de 87ste keer gehouden en staat in het decembernummer. Pianist Kenny Barron werd gekozen in de DownBeat Hall of Fame. Pat Metheny is gitarist van het jaar en maakte volgens de stemmers in het afgelopen jaar het beste album met 'Side-Eye NYC (VI.IV)'. Tot beste historische album werd John Coltrane's 'A Love Supreme: Live In Seattle' gekozen.

DUITSE JAZZMUSICUS MOET RONDKOMEN MET GEMIDDELD 21.000 EURO PER JAAR

Het gemiddelde inkomen van een fulltime Duitse jazzmusicus is 21.000 euro, zo blijkt uit het onderzoek 'Lebens- und Arbeitsbedingungen von Jazzmusiker*innen in Deutschland', dat op 1 december jl. is gepubliceerd en werd geïnitieerd door de Deutsche Jazzunion. Dat is minder dan 60 procent van het gemiddelde jaarinkomen van andere Duitse ingezetenen. Een Duitse jazzmusicus krijgt per optreden gemiddeld zo'n 250 euro aan gage en hij of zij treedt gemiddeld vijftig keer per jaar op. Vrouwelijke jazzmusici verdienen circa een kwart minder dan hun mannelijke collega's.

Ook in 2016 werd onderzoek onder jazzmusici gedaan, maar het onderzoek in 2022 is aanzienlijk uitgebreider geweest. Niet alleen werd evenals in 2016 een inventarisatie gemaakt van de algemene leef- en werksituatie van Duitse jazzmuzikanten, maar tevens is gepoogd om de effecten van de coronapandemie op zowel de artistieke en economische situatie als het persoonlijk welzijn in kaart te brengen en is discriminatie in de jazzscene onderzocht. Dat is onder meer via begeleide interviews, groepsdiscussies en vragenlijsten gedaan. Het eindresultaat is een rapport van bijna 150 pagina's dik, waarin een veelheid aan facetten van het muzikantenbestaan aan de orde komen.

Een greep uit het rapport: ongeveer 80 procent van de onderzochten is fulltime jazzmusicus. 95 procent daarvan is zelfstandig jazzmusicus en 43 procent zelfstandig jazzdocent. Een kleine twintig procent heeft een vaste aanstelling als docent en 4,5 procent als jazzmusicus. Veel ondervraagden hebben meer bezigheden om aan de kost te komen. Concert- en studiovergoedingen maken tussen de 35 en 45 procent van het inkomen van fulltimers uit. Ongeveer 75 procent van de fulltimers geeft jazzles, van wie ongeveer een derde in loondienst. Het gemiddelde uurtarief voor zelfstandige jazzdocenten is tussen de 30 en 40 euro per uur en een ruime 50 euro op muziekscholen.

De ondervraagde muzikanten verdienen jaarlijks gemiddeld zo'n 21.000 euro. Ongeveer tweederde van de ondervraagden verdient minder dan gemiddeld; ongeveer een derde leeft van een jaarinkomen van minder dan 10.000 euro. Het opleidingsniveau is hoog: 80 procent van de fulltime jazzmusici heeft hoger beroepsonderwijs gevolgd, meestal op conservatoria.

Opvallend ten opzichte van 2016 is een forse toename van het aantal vrouwelijke respondenten. Van 18 naar 27 procent. Het grootste aandeel vrouwelijke respondenten komt voor in de leeftijdsgroep 31 tot 40 jaar. De meerderheid gebruikt een ander hoofdinstrument dan de eigen stem. In 2016 was dat nog veertig procent. Vrouwen verdienen gemiddeld ongeveer een kwart minder dan mannelijke collega's - ook al zijn ze vaak actief als bandleider. Terwijl 2016 een beeld schetst van een vrij jonge jazzscene, is er nu sprake van een meer evenwichtige leeftijdsverdeling. De sterkst vertegenwoordigde leeftijdsgroep is 31-40 en het aandeel van onder de 30 jaar is gehalveerd. Steeds meer jazzmusici wonen in Duitsland in de grote steden.

Lees het volledige onderzoeksrapport hier:
<https://bit.ly/3UtL8ch>

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP PAPIER

FEIT OF FICTIE



Mischa Andriessen.

Probeer de hemel mijn huis te maken : verhalen

Amsterdam : Querido, 2022

223 pag.

ISBN 978-90-214-6770-2 pbk

Prijs 22 euro

Janneke Holwarda.

Nachtman : een vertelling

Amsterdam : Wereldbibliotheek, 2022

191 pag.

ISBN 978-90-284-5238-1 pbk

Prijs 20 euro

Bekijk hier het overzicht van alle boekbesprekingen die in Jazzflits verschenen: <https://bit.ly/3iiHUrS>

Een zekere Elvin – je hoeft niet te vragen waar die naam vandaan komt – is bezig met het uitpakken van de verhuisdozen, vol met platen die zijn - verdwenen - vader heeft nagelaten. Het zijn er zo'n vierduizend, alfabetisch gerangschikt op naam, maar al doende besluit hij ze op label te ordenen. Het lijkt voor de hand liggend, maar wat doe je met heruitgaven op labels als Esquire, Vogue, Milestone, CBS, Fontana en noem maar op. Maar misschien had-ie alleen originele persingen.

Onderwijl begluurt hij een meisje aan de overkant van de straat en tekent op wat hij zo over haar te weten komt. Het heeft enige verwantschap met pa's gewoonte om over elke elpee een stukje te schrijven, waarvan hij er nooit een gepubliceerd heeft. Het betreft dan niet alleen de alom bekende namen, maar ook Tyrone Washington, Jutta Hipp, Dodo Greene, Harold Vick of Tina Brooks. De ik-persoon zegt die stukjes wel eens gebruikt te hebben voor de artikelen die hij schreef voor een groot landelijk dagblad.

Waar ik naartoe wil: in een verantwoording zegt de schrijver dat hij fictie schrijft, maar Andriessen schrijft onder meer voor Trouw, en het beweerde zou dus wel eens op waarheid kunnen berusten. Zo geeft 'Elvin' in de loop van het titelverhaal een opsomming van liefst dertig jazzmusici die door geweld of op een andere, onnatuurlijke wijze aan hun eind zijn gekomen. Dat is gewoon de bittere realiteit. Fictie? Bedoeld als voorbode op de afloop? Maar waarom er dan dertig genoemd?

In die slotscène zaait hij verwarring bij de lezer door afwisselend de een, dan weer de ander als de eerste persoon aan te duiden. Is dat een literaire vorm om de inhoud over te brengen? Maar ik ben geen literair criticus.

De hierboven beschreven scènes komen deels van het titelverhaal, waarvan de titel ontleend is aan een compositie van tenorist Billy Harper op de gelijknamige elpee, in 1979 opgenomen in Stuttgart voor MPS: 'Trying To Make Heaven My Home'. Andere verhalen met jazzassociaties zijn Naima en De broer. Hierin, maar ook elders, zijn de dood en de drank nooit veraf. Niet zo vrolijk allemaal.

Zo ook het verhaal van Janneke Holwarda over een hulpbehoevende man van 91. Hij zou het liefst alle hulp willen afslaan maar kan er niet zonder. 'Je was niet sociaal, je had een hekel aan groepen en gemiddelden. [...] Alleen je wilde gezien en gehoord worden en je wilde er niet bij horen.' De keer dat hij een bos tulpen kreeg aangeboden: 'Wat moet ik daarmee?' 'Aan nemen', zei ze. 'Blij mee zijn.' Uitspraken die je naar de keel grijpen.

Herinneringen – en niet alleen de goede - komen bovendien: gewerkt op een verzekeringskantoor, gevaren als scheepswerktuigkundige, zijn relaties, in Alabama een trompet gekocht – hij lekte niet. Niet aangenomen op de muziekschool - was met zijn 27 jaar te oud. 'Je monstert nooit meer aan, de muziek heeft je in haar greep.' En dan: een kaakoperatie ... legt zich dan toe op de contrabas.

Aan het woord is de Gelders-Groningse trompettist Willem Reinen, met onder andere speelervaring in de kwintetten van Ton Wijkamp en Rob Agerbeek. Het zijn feiten, door Reinen zelf opgetekend, door Holwarda vormgegeven.

Zij schreef al eerder over hem, in Kiendops oorlog. In tegenstelling tot dat boek is dit in de tweede persoon geschreven, met iets meer afstand dus. Maar is het fictie? Volgens de titelpagina is het een vertelling, het omslag spreekt zelfs van een roman. De vorm evenwel is puur Holwarda en doet sterk denken aan een filmscript: korte scènes die heen en weer springen in plaats en tijd.

Op het omslag de trompettist, met vermoedelijk bassist Paul Chambers.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

M.CHUZI
Papara
Sdban



'Papara', het debuutalbum van de Brusselse formatie M.Chuzi, verwijst naar een maaltijd op Kreta, waarbij je brood in allerlei lekkere sausjes kunt dopen. De zeven tracks zijn dan ook allemaal genoemd naar de favoriete dipsmaken van de bandleden, zoals 'Tzatziki', 'Tahini Miso' en 'Sambal'. Lekker smaken doet de muziek op 'Papara' zeker, want de groep heeft bekende ingrediënten tot een goede mix weten te mengen. In veel van de receptuur speelt de Afrobeat van Fela Kuti en anderen een grote rol. Dansbare grooves en ritmisch vormgegeven blazersarrangementen bepalen het geluidsbeeld van M.Chuzi. Toch ontstaat er geen hap-slik-wegmuziek, want er zitten verrassende andere elementen in. De Arabisch getinte gitaarlijn waarmee 'Intermetsauce' opent en de psychedelische synthesizerklanken van 'Sambal' zijn fijne toevoegingen. Ook de gasten van de band dragen iets bijzonders bij. België's trombone-hoop-in-bangedagen Nabou Claerhout zet een goed overdachte solo neer in 'Mammoet' en spoken word-artiest Joy Slam is vocaal aanwezig bij 'Carbonade'. Mixmonster Menno (van de band Stuff) voorziet het slotstuk 'Pickles' van maffe samples, ten getuige van het gevoel voor humor waar M.Chuzi duidelijk over beschikt. Het album laat zich digitaal, als cd en op vinyl kopen.

Herman te Loo

Bezetting:

Robbe Latré (trompet, bugel), Mattéo Badet (tenorsax), Martin Lissioir (baritonsax), Gil Duarte Da Cruz, Thomas de Vries (gitaar), Basile Bourtembourg (keyboards, percussie), Niels D'Haegheleer (basgitaar), Jan Heirman (drums) + Nabou Claerhout (trombone), Joy Slam (vocals), Mixmonster Menno (DJ).

Hier is de videoclip van het nummer 'Sambal':
<https://youtu.be/1q3i4M3a9iQ>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

KURT ROSENWINKEL
Berlin Baritone
Heartcore Records



Als de Amerikaanse jazzgitarist Kurt Rosenwinkel (1970) niet in 2019 bij toeval op de grote Amerikaanse muziekbeurs NAMM gebiologeerd was geraakt door een prototype van een elektrische baritongitaar van het merk Collings, was zijn nieuwe cd 'Berlin Baritone' niet verschenen. Rosenwinkel: "Ik viel voor het geluid en verloor mezelf. Toen ik minuten later opkeek, stond er een menigte om me heen. Er was iets magisch aan deze gitaar en ik voelde me zalig toen ik erop speelde." Het spelplezier bracht Kurt naar de studio waar hij negen stukken opnam met de bijzondere Collings en een Pure Tone-versterker met een geweldig warm geluid. Je hoort bij de eerste noten al dat Rosenwinkel geen gewone gitaar bespeelt. De zes zware snaren van de baritongitaar met zijn grotere body zijn een kwartnoot lager gestemd dan die van een normale gitaar. Daardoor klinkt de bariton voller, dieper en rijker. De bariton is lastiger te bespelen, maar dat hoor je bij grootmeester Rosenwinkel niet.

Het is op 'Berlin Baritone' (de plaatsnaam refereert aan Kurts huidige woonplaats, waar hij zijn eigen studio indook) alsof de gitarist bij je in de huiskamer zit, zo dichtbij en intiem klinkt hij in de improvisaties die zowel tegen de jazz als de klassieke muziek aanschurken. Rosenwinkels dertig jaar ervaring in tal van bezettingen vertaalde zich naar een album dat geen moment verveelt en een staalkaart is van zijn technisch kunnen en veelzijdigheid.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Kurt Rosenwinkel (baritongitaar).

Beluister hier een track van het album:
<https://www.youtube.com/watch?v=MIf22A9Y0Ow>

DEZRON DOUGLAS
Atalaya
International Anthem



Bezetting:

Dezron Douglas (bassen),
 George Burton (piano, Fender Rhodes),
 Joe Dyson Jr. (drums),
 Emilio Modeste (sax),
 + Melvis Santa (zang, percussie op 'Weeping birch').

Een van mijn bronnen voor nieuwe jazzmuziek is Bandcamp. Abonneer je daar op een nieuwsbrief met de tag 'jazz' en je krijgt iedere zaterdag een mailtje met 'jazz recommendations for you', vaak begeleid door een linkje naar een interessant langer verhaal over een jazzonderwerp. Altijd lekker om even te checken en je te laten verrassen door allereerste jazzmusici, bekend maar vooral ook onbekend. Zo stuitte ik op bassist Dezron Douglas en zijn nieuwe album Atalaya. 'Coltrane!' is het eerste wat ik denk als het openingsnummer en titelstuk 'Atalaya' eenmaal onderweg is. De begeleidende tekst op Bandcamp zegt ook: "Met Emilio Modeste op saxen, George Burton op toetsen en Joe Dyson Jr. op drums, roept Dezron's crew de dynamiek van Coltrane's klassieke kwartet op." En toch klinkt het anders en hoor je meteen dat het van deze tijd is. Het nummer begint met een eenzame kale woodblock. Het versnelt langzaam, de drums vallen in, een modale basrif zet in en daar is de sopraansax en het stuwende geluid dat lijkt op het klassieke Coltrane-kwartet. Midden in het nummer een collectieve vrije improvisatie met net voldoende structuur om op 2 minuut 33 weer in het gezamenlijke stuwende thema te vallen. Een heerlijke oplossing voor het oor. Het zijn vooral de modale sferen, de grote pianoakkoorden en de stuwende drums die Coltrane oproepen. Emilio Modeste heeft op sopraan- en tenorsax een geheel eigen lyrische stijl die gelukkig een vergelijking met de meester totaal niet nodig maakt. Zoals gezegd, bevat de muziek van Atalaya geregeld 'vrije momenten'. Free jazz zijn te grote woorden, het blijft altijd binnen een kader, maar de grenzen worden beslist opgezocht. Overigens is Douglas helemaal geen onbekende. Hij werkte onder (veel) meer met de saxofonisten Ravi Coltrane en Pharoah Sanders, drummer Louis Hayes, maar ook met jongere geesten als drummer Makaya McCraven en harpiste Brandee Younger, waarmee hij in 2020 het goed ontvangen album 'Force Majeur' maakte; een livestream tijdens een coronalockdown voor louter bas en harp vanuit hun appartement in Harlem. 'Atalaya' is geen studioalbum, maar live opgenomen op verschillende locaties en dat hoor je terug in het ongepolijste samenspel van de musici. Dezron zegt daar zelf over: "Mystiek, magie, vertrouwen, liefde, kracht, inzicht! Dat zijn de woorden die het creatieve proces van muziek omschrijven." Een buitenbeentje op het album is het op een na laatste nummer 'Octopus', een solo van Dezron op de elektrische bas. Het daaropvolgende slot van het album 'Foligno' past weer naadloos in het totaal: een prachtige solo van de sopraansax zet het thema neer, de bas zet in en de vier instrumentalisten dansen in een oosters aandoende dans het album uit.

Jaap Lampe

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 387

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3EO4Vxu>

Luister en kijk (!) hier naar het nummer Atalaya: <https://www.youtube.com/watch?v=Xt3cv40rE-g>

MARTIAL SOLAL
Live In Ottobrunn
GLM Music GmbH



Ademloos hebben ze geluisterd, die 14 december 2018, tijdens het vijfde Klavier Festival in Ottobrunn. Achter de vleugel zat een jazzgrootheid van wereldklasse uit een vervlogen tijd. Zonder een moment in te zakken gaf de toen 91-jarige Martial Solal een concert van grote klasse. Zijn breed-uitwaaiende pianobespiegelingen waren nog even sprankelend als vanouds en zijn meanderende improvisaties kwamen nog steeds, zoals vroeger, altijd weer uit bij de kern van de compositie. Deze hoogbejaarde pianoreus speelt nog steeds alsof Art Tatum, Oscar Peterson en Lenni Tristano in hem zijn gereïncarneerd. Maar de vergetelheid is meedogenloos, dus even een opfrisser. Martial Solal, inmiddels 95 jaar oud, speelde in de roemruchte naoorlogse jaren in Parijs met zowat elke jazzgrootheid die zich laafde aan het Parijse nachtleven. Hij viel op door zijn fenomenale techniek en het gemak waarmee hij strooide met ritmes, akkoorden en melodieën. Terug naar het concert in Ottobrunn. De concertregistratie is op twee cd's vastgelegd. De geluidskwaliteit is op z'n Duits; dus helder en meedogenloos. Al in de zeventiger jaren zette de Duitse geluidstechnicus Hans Brunner-Schwer voor het platenlabel BASF met Martial Solal de norm voor piano-opname in ongekende HiFi-kwaliteit. De piano is nog steeds, hoe kan het ook anders, een heel grote Steinway-concertvleugel. Solal speelt op deze dubbel-cd jazzstandards, eigen werk en improvisatie. Een enkel stuk is géén succes. Zijn zeven minuten durende vrije oefening op 'Happy birthday' is een enkele minuut amusant, maar werd door mij snel doorgespoeld. De tweede cd opent met een improvisatie zonder titel, maar de melodelijn is zo prachtig verpakt dat elke liefhebber zich het hoofd mag breken welk jazzklassieker Martial Solal hier onder handen neemt. Ik verklap niets. Nu is een dikke anderhalf uur solopiano met de intensiteit van Martial Solal een hele kluif. Maar een dagelijkse kleine portie is als een flinke opkikker. Met Solals versie van 'Here's that rainy day' kunt u elke regenbui aan.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:
 Martial Solal (piano).

ERIC VLOEIMANS
Wild Port Of Europe
V-Flow

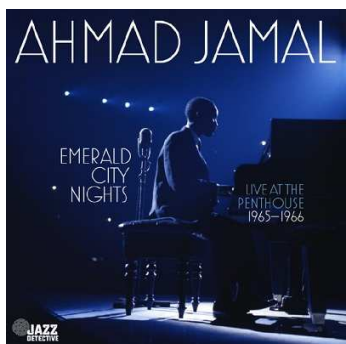
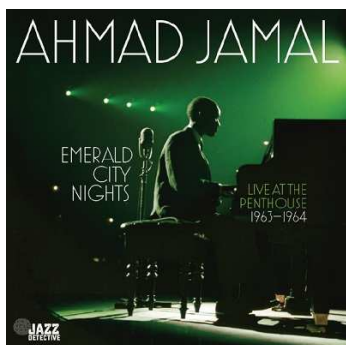


Als je dieren wilt zien kun je het beste naar de dierentuin gaan. Filmmaker Willem Berents denkt daar anders over. Hij ging de Rotterdamse haven verkennen. Geen plek waar velen aan zullen denken om te genieten van flora en fauna. Volgens Berents is de haven echter een plek die van dieren karakter vraagt om te overleven. Hij maakte een documentairefilm over het dierenleven in dit troosteloze gebied. Daarbij was nodig om een synergie tussen beeld en geluid te verkrijgen zodat die elkaar versterken en dramatiseren. De keuze voor de muziek viel al snel op Eric Vloeimans, die eerder een solistische rol had gespeeld bij de succesvolle dierendocumentaire 'De Nieuwe Wereld'. De soundtrack die deze keer vrijwel volledig gecomponeerd is door Vloeimans verschijnt op dit album. 'World Port Of Europe' bevat 39 composities, sommige nauwelijks langer dan een halve minuut, andere bijna vier minuten. Het zijn allemaal kleine juweeltjes, opgenomen toen de film nog niet klaar was. Tijdens het opnemen van de muziek waren alleen ruw aaneengeregen scènes beschikbaar maar de muziek is allesbehalve ruw en aaneengeregen. De muziek is los van de beelden van grote schoonheid en beeldend. Waar 'Landje pik' over gaat is zonder film niet bekend maar de muziek spreekt voor zich en je ziet een beest, het zou een krab kunnen zijn maar evenzogoed een rat, die een andere bewoner wegjaagt. Bij de 'Kwikkende kwikstaartjes' zie je de vogels bijna in het echt. Soms komt er een schip voorbij of hoor je in de verte havenactiviteit. Cello en trompet blijken voor alle dieren een perfecte match en de drummer laat de dieren lopen en in het rond kijken. Zo wordt met de muziek steeds een andere sfeer opgeroepen. De film heeft de muziek nodig, maar de muziek kan op eigen benen staan. Of volgens het thema van de film, het heeft karakter genoeg om alleen te overleven. Sommige thema's zijn zo mooi dat je zou wensen dat ze langer dan een halve minuut duren. Ook dat hoeft geen probleem te zijn. Het trio aangevuld met gitarist Mark Tuinstra is de komende tijd op veel podia door het land live te horen en zal zich vast niet altijd aan die tijd houden.

Tom Beetz

Bezetting: Eric Vloeimans (trompet),
 Jörg Brinkmann (cello), Dirk-Peter Kölsch (drums).

AHMAD JAMAL
Emerald City Nights/Live At The Penthouse
1963 – 1964 en 1965 – 1966 (2 albums)
Jazz Detective



Een drummer die simpel, hevig swingend en tegelijk met een onwaarschijnlijke - om niet te zeggen: machinale - precisie het tempo gaande houdt. Een bassist die al even doeltreffend begeleidt maar ook prachtige 'fills' mag spelen. Een pianist die duidelijk de leider is maar enorme gaten laat vallen, onderbroken door erupties over zowat het héle toetsenbord, imposant akkoordengedaver of kokette cocktailklankjes. Dit alles binnen het raamwerk van strakke, onwrikbare arrangementen.

Zo kennen we pianist Ahmad Jamal uit zijn eerste gloriejaren. Denk aan het album 'At The Pershing' uit 1958. De vertolking van 'But not for me', met een meesterlijke partij van bassist Israel Crosby, is verplichte kost voor elke bassist. Miles Davis wilde Jamal graag in zijn band, maar de pianist verdiende veel te goed als eigen baas en was natuurlijk veel te eigenwijs.

De twee dubbelalbums die we hier bespreken, bevatten niet eerder uitgebracht materiaal uit wat latere jaren: 1963- 1966. Een derde lp, ook opgenomen in deze club in Seattle, beslaat de jaren 1966- 1968 en wordt in de nabije toekomst uitgebracht door het zelfde label.

Wat het slagwerk betreft is er weinig verschil. Nog steeds die strakke metronoomfunctie, zij het dat de arrangementen op gezette tijden een serie flinke klappen voorschrijven. De swing is zo mogelijk nog heftiger omdat de bandleider de laatste cocktailtrekjes in zijn spel heeft uitgebannen. Zijn aanslag lijkt zwaarder te zijn geworden, vooral in het lage register.

Ook de notenrijkheid is aanzienlijk toegenomen, met als gevolg dat er voor de bassisten vrijwel geen ruimte voor 'fills' meer overblijft. Wel is er geregeld een soort dialoog met de bassisten, die dan speels naar boven mogen kruipen. Ze waren dan ook niet zulke grootheden als Crosby. Die was in 1962 overleden.

Voorts zijn er enkele duizelingwekkende intro's, waarbij je je net als bij Erroll Garner afvraagt waar dat in vredesnaam naartoe moet. Die gaan dan via het thema over op zo'n freewheelende, uitgebreide pianosolo over de rode loper van de ritmesectie. De beide dubbelaars verschenen bij Jazz Detective, een sublabel van de firma Deep Digs Music. De detective is Zev Feldman, een producer die sinds enkele jaren inderdaad bijzonder archiefmateriaal uitbrengt. Niet zelden in samenwerking met Frank Jochensen, de gerespecteerde speurneus van het Nederlands Jazz Archief. En altijd met grote zorg, getuige ook nu weer de geluidskwaliteit en de weelde aan informatie in de cd-boekjes.

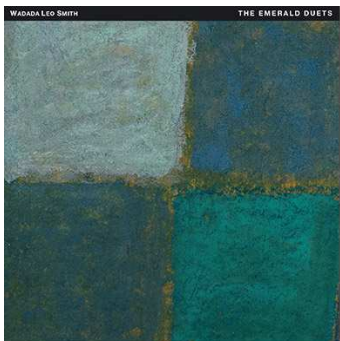
Jeroen de Valk

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 387
Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3EO4Vxu>

Bezetting:

Ahmad Jamal (piano),
 Richard Evans, Jamil Nasser (bas),
 Chuck Lampkin, Vernel Fournier, Frank Gant (drums).

WADADA LEO SMITH
The Emerald Duets
TUM Records



Bezetting:

Wadada Leo Smith (trompet, piano),
 Jack DeJohnette
 (piano, Fender Rhodes, drums),
 Pheeroan akLaff, Andrew Cyrille,
 Han Bennink (drums).

Voor meer informatie:

<https://bit.ly/3FkcEVq>

De basis voor deze nieuwe box met muziek van trompettist/componist Wadada Leo Smith, 'The Emerald Duets', ligt grappig genoeg in Amsterdam. Daar nam de Amerikaan in juli 2014 een serie duetten op met Han Bennink. Om Smiths verbondenheid met slagwerkers te onderstrepen, besloot hij om de opnames met de Nederlander te flankeren met duetten met drie Amerikaanse drummers: Pheeroan akLaff, Andrew Cyrille en Jack DeJohnette. Dat levert een fascinerende box met vijf cd's op, want voor DeJohnette (die ook een uitstekende pianist is) zijn twee plaatjes ingeruimd. Een vergelijking ligt voor de hand, al zal die natuurlijk ook mank blijven gaan, omdat het viertal enorm individuele stilisten zijn. De grootste gemene deler is dat de heren een leeftijd hebben bereikt dat hun geldingsdrang (zo ze die ooit al hebben gehad) plaats heeft gemaakt voor een rijpe, wijze benadering van muziek. Dat geldt zowel voor Smith zelf als voor elk van zijn duopartners. En hoe goed hij zich verhoudt tot slagwerkers, hebben we al eerder kunnen horen op het prachtige album 'Ancestors' (2012) met Louis Moholo-Moholo en een van de drie cd's uit de box 'Sacred Ceremonies' (2021) met Milford Graves. Een drumstel is voor Smith een ritueel instrument, en muziek maken is een bezigheid waarin contemplatie en spiritualiteit, maar ook maatschappelijke en politieke overdenkingen een rol spelen.

Een mooi voorbeeld van het laatste is het stuk 'The Patriot Act, unconstitutional and a force that destroys democracy', dat maar liefst drie keer gespeeld wordt, met akLaff, Cyrille en DeJohnette. Met Cyrille komt Smith meteen met een klaroenstoot binnenstormen, met DeJohnette stelt hij zich militant op en akLaff speelt er feller dan in de andere tracks op hun cd.

De drummer die het meest naar de jazztraditie verwijst, is verrassend genoeg de enige niet-Amerikaan. Han Benninks ultieme swinggevoel zorgt ook voor andere keuzes van Smith. Op hun cd treffen we ook meer hommages aan grote jazzhelden, zoals Louis Armstrong, Ornette Coleman en de Zuid-Afrikaanse bassist Johnny Dyani. Maar, zoals we van de trompettist gewend zijn, zijn deze stukken geen imitaties of pastiches, maar een vertolking van zijn gevoel bij de desbetreffende muzikanten.

Op de cd's met akLaff en DeJohnette is Smith ook als pianist te horen. Hij toont zich daarin even behoedzaam als in zijn trompetspel. Iedere noot telt, en moet dus raak zijn. De twee stukken op de plaat met akLaff, die 'Meditation from the heart' heten, zijn contemplatief en ontroerend, zoals de titel ook al suggereert. Met DeJohnette speelt hij een dergelijk stuk ook op piano, met zijn duopartner op Fender Rhodes. Het levert een fraai vraag- en antwoordspel op, een diepgravende conversatie. In de duetten met de man die jaren achter de drums bij Miles Davis zat, komt Smiths eigen schatplichtigheid aan die trompeticoon ook naar boven. Een stuk als 'Sandalwood and sage' is daar een voorbeeld van.

Waar Smith de Harmon-demper in dergelijke stukken ter hand neemt, doet hij dat amper op het deel met Andrew Cyrille. Deze oudste duopartner (ten tijde van de opname was hij tachtig) is de meest dansante van het viertal. Hij kiest soms voor grooves, maar opteert in de hommage aan Donald Ayler (de trompet spelende broer van Albert) voor de flow van de 'forward motion'-techniek.

'The Emerald Duets' is een veelzijdig slotstuk van een serie cd-boxen waarmee het Finse TUM Records de tachtigste verjaardag van Wadada Leo Smith viert. Het is tevens een haast encyclopedisch inzicht in wat modern jazzdrummen allemaal in zich bergt.

Herman te Loo

JAZZ OP HET PODIUM

CLAUDIO JR. DE ROSA 4-TET

Bezetting:

Claudio Jr. De Rosa (sopraan-, tenorsax),
Xavi Torres (piano),
Mauro Cottone (contrabas),
Sander Smeets (drums).

Datum en plaats:

19 november 2022,
LantarenVenster, Rotterdam.

Saxofonist en trotse vader Claudio Jr. De Rosa presenteerde 19 november in LantarenVenster zijn nieuwste album 'Next', dat hij opdraagt aan het leven. Wat blijde verwachting betreft zijn de schepping van een kunstwerk en de geboorte van een kind wellicht pendants. Het rijpingsproces van beide nieuwe levens, dat op de creatie volgt, kan in ieder geval oneindig zijn.

De in Napels geboren en nu in Rotterdam gevestigde saxofonist, arrangeur en componist Claudio Jr. De Rosa (1992) drukt een eigen stempel op de Europese jazzscene. Hij studeerde aan het conservatorium van Rome, waarna hij in Den Haag de 'master' jazzsaxofoon behaalde. In 2016 richtte hij met generatiegenoten zijn eigen hard/postbop-kwartet op. In 2017 verscheen het eerste album 'Groovin' Up' van deze formatie, gevolgd door 'Live In Getxo' (2019) en 'Forces' (2020). Sinds 2021 doceert De Rosa jazzarrangement en -compositie aan de jazzfaculteit van het Koninklijk Conservatorium in Den Haag.

Tijdens dit albumrelease-concert werd het album 'Next' gepresenteerd, dat in de loop van november is uitgebracht door ZenneZ Records. Het album werd geschreven vanuit een zeer persoonlijk perspectief. De zwangerschap van zijn vrouw en het naderende vaderschap was een periode vol intense gedachten en emoties. Binnen dit perspectief schreef Claudio Jr. De Rosa negen stukken over vreugde, opwindende, bezorgdheid en beschouwing. Elke compositie vertegenwoordigt een facet van deze ervaringen.

...vervolg in de rechterkolom



Claudio Jr. De Rosa. (Foto: Joke Schot)

Het album werd enkele weken voor de geboorte van dochter Olivia opgenomen. Het thema geboorte hoort bij kunst als bij de viering van het leven. De Rosa's reflecties op die wisselwerking zijn uitgemond in doorleefde composities. De Rosa weet fraaie melodieën uit te werken in gelaagde arrangementen met verschuivingen in ritmes en tonaliteit. Melodieën ontvouwen zich als verfijnde schetsen. Aan de basis ademt zijn spel gedragen lyriek, vloeiende lijnen en finesse. Zodra tempi versnellen transformeren zijn klare lijnen in opzweepende muziek.

In het concert als geheel zat een gestage ontwikkelingslijn. Hoewel onmiskenbaar aanwezig als solist, staat De Rosa tussen de partijen en laat hij veel ruimte voor een afgewogen spelverdeling met prachtige passages van Xavi Torres, Mauro Cottone en Sander Smeets. Het publiek genoot van sensitieve poëzie en intense muziek met stevige kanten op het moment dat het vier-tal flink los ging.

Roland Huguenin

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.



Brad Mehldau. (Foto: W. Schwertmann)

FESTIVAL ROCKIT

Datum en plaats:

12 november 2022,
De Oosterpoort, Groningen.

Op 12 november vond in Groningen de vijfde editie plaats van het festival Rockit. Gevestigde namen en aanstormend talent betraden de zes podia van De Oosterpoort. Dit jaar waren onder anderen pianist Fergus McCreadie, Guy Salamon Group, het kwartet Redman/Mehldau/McBride/Blade, zangeres Lizz Wright, saxofoniste Nubya Garcia, gitarist Bill Frisell, Joel Ross 'Good Vibes' en saxofoniste Marike van Dijk naar het noorden van het land afgereisd. Willem Schwertmann maakte voor Jazzflits de foto's op deze en de volgende twee pagina's.



Joshua Redman. (Foto: Willem Schwertmann)



Christian McBride. (Foto: W. Schwertmann)



Bill Frisell. (Foto: Willem Schwertmann)



De frontlinie van de formatie van Marike van Dijk met onder anderen Ben van Gelder (altsax).
(Foto: Willem Schwertmann)



De Guy Salomon Group met onder anderen José Soares (altsax) en Lucas Martinez (tenorsax).
(Foto: Willem Schwertmann)

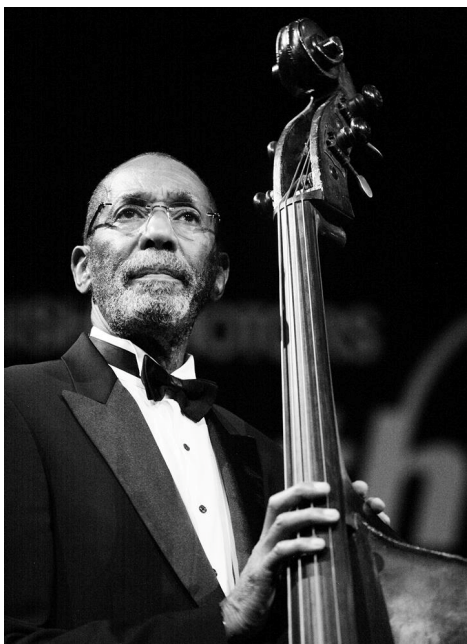


Zangeres Lizz Wright.
(Foto: Willem Schwertmann)



Vlnr: Joshua Redman, Christian McBride en Brian Blade.
(Foto: Willem Schwertmann)

VARIA



Ron Carter op North Sea Jazz 2015.
(Foto: Joke Schot)

Ron Carter favoriete bassist van bezoekers All About Jazz-website

Ron Carter is de favoriete bassist van de bezoekers van de website All About Jazz. Eenieder kon daar dit jaar van maart tot november een voorkeur uitspreken voor een nog levende bassist(e). Op de tweede plaats eindigde Dave Holland, en Christian McBride completeert de top 3. De in New York wonende Nederlandse bassist Joris Teepe eindigde tot zijn genoegen in de middenmoot van in totaal tweehonderd genoemde bassisten: 'Ja hoor, op nummer 117, toch wel in goed gezelschap', zo mailde hij ons. Of hij tot dat goede gezelschap ook Sting rekent, die twee plaatsen lager staat op 119, vermeldde hij niet. Esperanza Spalding is de eerste vrouw op de lijst. Zij staat genoteerd op nummer 7. De eerste Belg is Sal La Rocca op plek 152. Paul McCartney is te vinden op nummer 78. Een overzicht van de top 15:

- 1 Ron Carter
- 2 Dave Holland
- 3 Christian McBride
- 4 John Patitucci
- 5 Stanley Clarke
- 6 Marcus Miller
- 7 Esperanza Spalding
- 8 Steve Swallow
- 9 Marc Johnson
- 10 Larry Grenadier
- 11 William Parker
- 12 Eddie Gomez
- 13 Linda May Han Oh
- 14 Victor Wooten
- 15 Reggie Workman

INGEZONDEN

Jazz op Radio 4/NPO Klassiek

In Jazzflits 386 hield onze medewerker **Ruud Bergamin** een pleidooi voor jazz op NPO Klassiek, zoals Radio 4 vanaf januari 2023 zal heten. Zendermanager **Simone Meijer** vreest dat de luisteraars dan zullen afhaken, zo zei ze in *De Volkskrant*. Bergamin vindt de programmering van Radio 4 weinig vernieuwend en denkt dat een jazz-programmering ook nieuwe luisteraars kan trekken. Zijn pleidooi raakte een gevoelige snaar en leidde op Facebook tot onder meer de volgende reacties:

"Ruud Bergamin, honderd procent met je eens. Deze mevrouw, die het ongetwijfeld goed bedoelt, loopt nog flink wat decennia achter. Zij zou eigenlijk eens op conservatoria onderzoek moeten doen bij vooral klassieke studenten, hoezeer die snakken naar samenwerking met jazz-, latin- en tangomusici. Gewoon om hun blik te verbreden en eens een keer niet 'precies te spelen wat er staat en zoals het er staat'. Veel jonge, maar ook oudere klassieke musici zoeken juist steeds meer naar andere klanken/benaderingen, naar improvisatie, andere concepten van ritme. Vandaar dat de mix daarvan in het lesprogramma van het Rotterdamse conservatorium Codarts bijvoorbeeld zo belangrijk is. De klassieke studenten blijven altijd liefhebbers van klassiek, maar willen graag gewoon wat toevoegen. Klassieke muziek als een geïsoleerd genre te behandelen is gewoon niet meer van deze tijd en uiteindelijk gaat zoiets juist tegen Radio 4/NPO Klassiek werken."

Wim Warman

"Dit pleidooi is mij uit het hart gegrepen. NPO Radio 4 is steeds meer eenheidsworst geworden; voornamelijk symfonische, orkestrale muziek uit het door Bergamin genoemde tijdperk. Modern-klassiek hoor je nauwelijks, alleen in het weekend tussen 23:00 en 00:00 uur. Kamermuziek hoor ik ook steeds minder. Daarbovenop dus het gemis van jazz/geïmproviseerde muziek. Inmiddels ben ik overgeschakeld naar WDR3, NDR Kultur en Klara."

Edwin Hallers

Ook kwamen er nog enkele luistertips binnen. **Martijn Barkhuis** wijst op zijn programma op de zender Sublime, waar hij elke zondagavond van 19.00 tot 22.00 uur 'puur jazz' draait. Drummer **Pierre Courbois** zoekt zijn heil liever bij de Franse radio: "Er is een heel eenvoudige oplossing voor dit alles: naar France Musique luisteren of naar TSF Jazz (ook Frans). Vergeet die Nederlandse 'bull'." En lezer **Ben Korzelius** beveelt u zijn maandelijkse vrijdagse jazzprogramma 'So What!' aan op de lokale zender Drechtstad FM.

Julia Hülsmann Quartet krijgt Preis Schallplattenkritik

In de categorie jazz is de 'Preis der deutschen Schallplattenkritik 2022/4' toegekend aan het album 'The Next Door' van het Julia Hülsmann Quartet. De jury: 'Lyrische Stimmungen, denen man versunken nachhören kann, finden sich auf diesem Album ebenso wie emotional mitreißende Passagen. Dem Quartett gelingt ein miteinander verflochtenes Spiel von geradezu zauberhafter Leichtigkeit.' De Preis der deutschen Schallplattenkritik werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten die met de Preis het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen wil attenderen. Ieder kwartaal verschijnt een Bestenliste.

Was 1962 het beste jazzjaar ooit?

Die vraag staat 13 december centraal in de uitzending van het programma 'Jazz – Round Midnight' (22.30 uur) op de Duitse radiozender NDR Kultur. Presentator Henry Altmann denkt van wel en draait die avond tot middernacht zestig jaar oude platen. Weliswaar wordt 1959 vaak als beste jaar aangemerkt, zegt Altmann, maar je zou kunnen zeggen dat in 1962 tot bloei kwam wat in 1959 ontkiemde. Er verschenen in 1962 een heleboel albums die vandaag de dag als klassiekers te boek staan. "Bassist Charles Mingus, pianist Bill Evans, saxofonist Dexter Gordon, gitarist Wes Montgomery en het Modern Jazz Quartet produceerden enkele van hun beste opnames. Het kwartet van saxofonist John Coltrane haalde de krantenkoppen met 'Live At The Village Vanguard', saxofonist Stan Getz en gitarist Charlie Byrd maakten het eerste bossanova-album in de VS en pianist Cecil Taylor creëerde een mijlpaal in de jazz met 'Nefertiti'. Frank Sinatra en de Count Basie Big Band gingen voor het eerst samen de studio in, drummer Art Blakey speelde voor het eerst met Afrikaanse muzikanten en de Stan Kenton Band onderging een metamorfose van swing-bigband naar baanbrekend modern jazzorkest." NDR Kultur is te beluisteren via internet.

Winnaars Keep an Eye The Records presenteren hun cd

Op 26 januari 2023 presenteren de winnaars van het concours Keep an Eye The Records 2022 in het Bimhuis (A'dam) het album dat zij als prijs mochten maken. Ambergris - Nicoló Ricci (tenorsax), Alessandro Fongaro (contrabas), Sun Mi Hong (drums), Emanuele Pellegrini (piano en synths) - maakte voor Zennez Records het album 'Ambivalence'. Winnaar nummer twee Nefertiti - Pedro Ivo Ferreira (contrabas), Camille Maussion (saxofoons), Delphine Deau (piano), Pierre Demange (drums) - maakte 'Live in Paris', een coproductie van Zennez en het Duitse label Berthold. En voor album nummer drie tekent de formatie Önder - Jort Terwijn (contrabas/synthesizer), Federico Calcagno, Hristo Goleminov (basklarinet), Alessandro Mazzieri (basgitaar), Nick Thessalonikefs (drums). 'Vol. 2' heet het en ook deze plaat verschijnt op het Zennez-label. Op 26 januari worden tevens de drie winnaars van The Records 2023 bekendgemaakt. Eerder die dag worden die uit zeven finalisten door een vakjury gekozen. Zij krijgen ieder 10.000 euro om een album te maken.

Klassiek of jazz?

Klassiek of jazz? Die vraag kreeg pianist Rembrandt Frerichs voorgelegd als medewerker van het wekelijkse radioprogramma Diskotabel. Op de website van NPO Radio 4 gaf hij 27 november antwoord. Volgens hem is 'jazz steeds meer klassiek aan het worden.' Frerichs: "Tijdens concerten probeer ik mijn publiek daar ook van te overtuigen. 'Stel dat we nu bij een concert van Mozart zaten, wat zou die dan spelen? En hoe zou hij het noemen? Toch zeker geen klassiek? Zo hebben wij zijn muziek achteraf genoemd. Componisten speelden in hun tijd de hippe muziek van toen. Improvisatie speelde bij hen ook een grote rol, iets wat we nu ten onrechte alleen aan de jazz toebedelen. Ik wil dat met mijn projecten weer terugbrengen in de klassieke muziek. Klassieke muziek heeft voor mij een bepaalde kwaliteit waardoor de muziek generaties overstijgt. Ik voel mezelf thuis in beide werelden. En ik voel me dan altijd de ambassadeur van 'de ander'. Ik breek een lans voor klassiek in de jazzscene en probeer in de klassieke wereld jazz onder de aandacht te brengen."

Eerste namen Leuven Jazz bekend

Met het bekendmaken van drie namen, te weten de gitaristen John Scofield en Elliott Knuets en saxofoniste Lakecia Benjamin, heeft de organisatie van het komende festival Leuven Jazz alvast een tipje van de sluier opgelicht. Het festival wordt volgend jaar voor de tiende keer gehouden. Dat jubileum zal niet ongemerkt voorbij gaan. "Je zal de jazz weer kunnen proeven in heel de stad", zegt de Leuvense wethouder van Cultuur Denise Vandevort op hln.be: "Onder aanvoering van stedelijk cultuurhuis 30CC zorgen de vele partners voor een mooie tiende verjaardag in onze concertzalen, cafés, huiskamers, de cinema of gewoon op straat." Leuven Jazz is van 9 tot en met 19 maart 2023. Vast onderdeel van het festival is de B-Jazz International Contest.



Het SWL Trio met saxofoniste Naldine Serhalawan. (Persfoto)

Zaterdagavond 19 november speelde het **SWL Trio** - pianiste Sujae Jung, bassist Wolf Stratmann en drummer Lorenzo Mastrogregori - in de grote zaal van het Cultureel Centrum Voorshoten. De drie hadden twee gasten uitgenodigd: Marco Ullstein op vibrafoon en Nadine Serhalawan op sax. Alle musici studeren aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag. Zo'n 120 liefhebbers waren bij het concert, dat was georganiseerd door de stichting PJPJ (Podium jong professionals jazz), aanwezig.

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

CLIFFORD 'LACONIA' JORDAN 1931-1993 DEEL 2

Enkele maanden geleden kocht Erik Marcel Frans de cd-box 'Clifford Jordan, the Complete Album Collection 1957-1962'. Acht originele elpees op vier cd's, 52 tracks, uitgebracht in 2019. Het vormde de aanleiding voor een uitgebreid verhaal over de saxofonist waarvan deel 1 in Jazzflits 386 stond. Dat deel eindigde in 1969, toen Jordan in België woonde. We pakken de draad van het verhaal weer op in de jaren zeventig.

In 1970 krijgt Clifford Jordan heimwee naar Amerika en keert terug. Hij start eigen formaties en toert in het clubcircuit met Magical Triangle: dat zijn pianist Cedar Walton (1934-2013), bassist Sam Jones en drummer Billy Higgins.

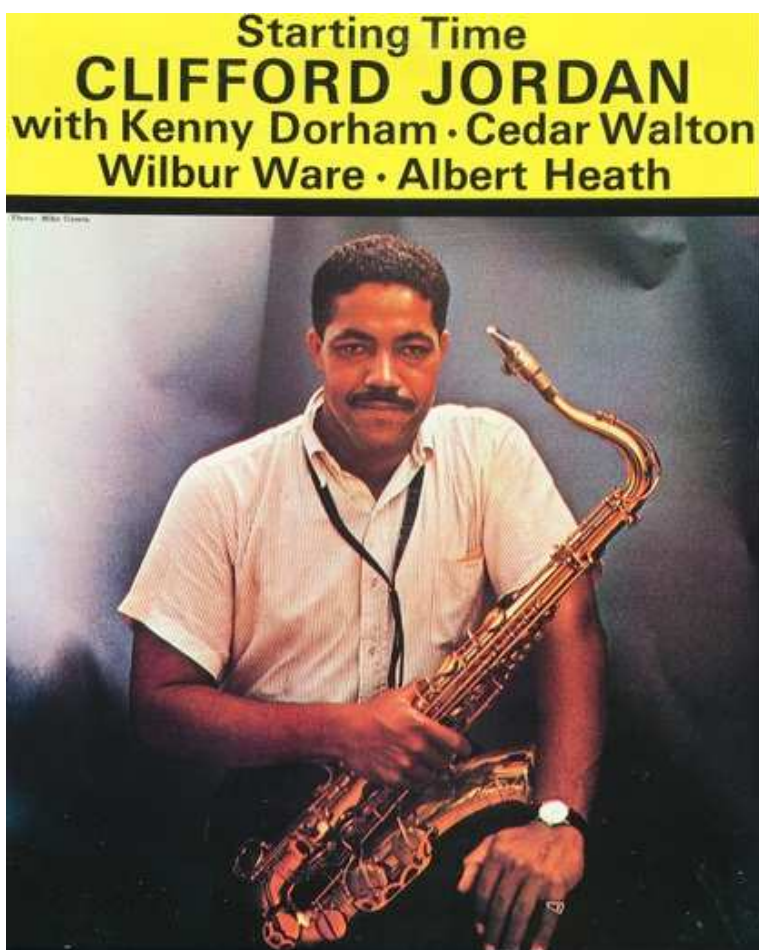
In 1971 wordt in Brooklyn het muzikantenplatenlabel 'Strata-East' opgericht door trompettist Charles Tolliver en pianist Stanley Cowell. Voor hun album 'Music Inc.' vonden beiden geen uitgever, zodat ze de plaat maar zelf uitbrachten. Het is een bigbandplaat met zeventien musici, onder wie Jordan, opname 11 november 1970.



Oktober-november 1972: Jordan speelt de rol van Lester Young (1909-1959) in 'Lady Day, A Musical Tragedy' voor de Brooklyn Academy of Music. Een productie over het leven van zangeres Billie Holiday met muziek van saxofonist Archie Shepp en Stanley Cowell.

30 juni 1973: Newport Jazz Festival, de Midnight Jammers Play the Blues Live in NY City: dat zijn onder meer Jordan, Freddie Hubbard, Archie Shepp, Cedar Walton en Ted Dunbar.

...vervolg in de rechterkolom



Clifford Jordan op de hoes van de Jazzland-elpee 'Starting Time'.

Het Clifford Jordan Quartet neemt voor Strata-East op 29 oktober 1973 'Glass Bead Games' op, een muzikaal meesterwerk. De titel is geïnspireerd door de futuristische novelle van Hermann Hesse, Das Glasperlenspiel uit 1943. Luisteren naar 'Prayer to the People' (track drie) warm aanbevolen.

Luister hier naar het album 'Glass Bead Games':
<https://www.youtube.com/watch?v=KQxsJGiiFXE>

In 1973 vormden Jordan en grafisch artiest Sandy Williams een nieuw samengesteld gezin; allebei scheidden ze in dezelfde periode. Hun beider vuur sloeg over toen Sandy een concert van Clifford bijwoonde in Boomer's, West Village. Ze wordt aangesproken voor de hoes voor 'Charles Davis, Ingia! featuring Louis Davis with Louis Hayes & Company', opname 15 juli 1974.

In 1975 (datum?) zijn Jordan, Cedar Walton (piano), Sam Jones (bas), Billy Higgins (drums) in Jazzland te Luik. Hij geeft dat jaar ook schoolconcerten voor 'Jazz Interactions', een soort 'Jeugd en Muziek'.

NRC Handelsblad van 9 januari 1976 vertelt dat Jordan uit de groep met Cedar Walton, Sam Jones, Billy Higgins stapte omwille van Zweedse blondines. Niet lang na een optreden in maart 1975 vloog hij buiten wegens liederlijk gedrag, George Coleman kwam in zijn plaats. Heeft Jordan hier de boot gemist? Op 10 december 1975 werd 'Eastern Rebellion' met het Cedar Walton Trio plus tenorsaxofonist George Coleman opgenomen, de eerste plaat voor het label Timeless van de familie Wigt.

...vervolg op de volgende pagina links

In **1976** speelde pianist Rein de Graaff met Jordan in de Jazzmania Society, New York. 19-20 november 1976: het Clifford Jordan Quintet in Bill's Meadowbrook Inn, Hempstead.

Op 15 en 16 juni **1977** is de Japanse zangeres Junko Mine (1945-2004) op het podium in de Storyville met Clifford Jordan, pianist Norman Simmons, bassist Lisle Atkinson en drummer Al Harewood. In **1979** werd in Philadelphia het Wilbur Ware Institute gestart. Clifford Jordan was voorzitter, Melba Liston artistiek leider. Bassist Wilbur Ware (1923-1979) heeft het slechts enkele maanden mogen meemaken, want hij stierf op 9 september 1979.

Op 4 april **1980** is Jordan met een All Star Independence Day formatie ter ere van President Senghor in Senegal, met trompettist Dizzy Gillespie en drummer Kenny Clarke.

In de jaren tachtig is Jordan in formaties met pianist Barry Harris (1929-2021), bassist Walter Booker (1933-2006), drummer Vernell Fournier (1928-2000). Op 22 februari **1981** speelt het Clifford Jordan Quartet met pianist Sam Doc-kery, bassist Victor Sproles en drummer Mickey Roker jazz in The Neighborhoods, St. Charles Church Auditorium, Philadelphia. Juli 1981: Clifford Jordan en Barry Harris in de Village Vanguard.

In **1982** trad de Mingus Dynasty twee maal op in Heist-op-den-Berg, al dan niet met Jordan. Michael Richmond (°1948) was doorgaans de bassist bij de Dynasty tussen 1980 en 1985. De groep werd begeleid door Mingus' weduwe Sue Mingus. Ze werd 92 en overleed op 24 september jl. in Manhattan.

Op 18 oktober 1982 is Jordan in The Hasty Pudding Club met pianist John Hicks, bassist Jamil Nasser en drummer Vernell Fournier; live op bootleg-album, Cambridge, MA, Harvard University.

Februari **1983**: Jordan plus pianist Mickey Tucker, bassist Ray Drummond en Vernell Fournier in New York.

Op 5 juni 1983 speelt Jordan met pianist Kevin O'Connell, bassist Ed Howard (°1960), drummer John Parise in het Vassar Institute, Poughkeepsie, NY.

Op 26 augustus 1983 is er jazzcursus in het Jazz Cultural Theater in New York met Barry Harris, trompettist Red Rodney, Clifford Jordan, baritonsaxofonist Pepper Adams en bassist Art Davis. Volgens Trouw van 13 oktober 1983 had Jordan zich na een huwelijk

...vervolg in de rechterkolom



De hoes van de Timeless-elpee 'Sling Shot!'. Jordan met pianist Cees Slinger, drummer Philly Joe Jones en bassist Isla Eckinger.

teruggetrokken in Kopenhagen.

In **1984** is Jordan lid van de BMI als Jazz Pioneer, Broadcast Music Inc., een soort Sabam/Stemra, lid van de Naras, National Academy for Recording Artists, panellid bij NEA, National Endowment for the Arts.

Vanaf **1986** speelde Jordan graag in de Chicago Green Mill Jazz Club, er was daar geen kleedkamer, 'he could just go to the bar and talk with the girls'.

Op 13 maart 1986 zijn de Gillespie All Stars in Cinema La Rambla in Terrassa bij Barcelona met Jordan, vibrafonist Bobby Hutcherson, pianist Tete Montoliu, bassist Buster Williams en drummer Billy Higgins.

Op 12 en 13 april **1988** is Jordan in de studio met zangeres Carmen McRae, Eric Gunnison (piano), George Mraz (bas), Al Foster (drums). Op 3 juli 1988 treedt McRae op tijdens het Montreal Jazz Festival met Jordan, Gunnison en Scott Colley (bas). Jordan is 28 juli 1988 met de zangeres in Carnegie Hall; op 14 augustus 1988 met haar present op het Newport Jazzfestival met Gunnison, Colley en Mark Pulice (drums). Op 28 oktober 1988 is Jordan in Helsinki bij het UMO Jazz Orchestra onder leiding van saxofonist Eero Koivistoinen (°1946).

Sweet Basil, NY.: 11 tot 23 juli **1989**: het Art Farmer Quintet featuring Clifford Jordan.

Op 28 juli 1989: Jordan met trompettist Art Farmer, pianist Mike Wofford (°1938), bassist Bob Magnusson en drummer Jeff Williams in Elario's Restaurant in La Jolla, San Diego; we achterhaalden de concertdatum. Video op YouTube, een KPBS public TV broadcast: <https://bit.ly/3XB7L1z>. Zegt Jordan hier: "I was first influenced by Tab Smith, the alto man, then Johnny Hodges. We had a record with Diz and Bird, but we didn't want to hear that, just Slam Stewart, Slam was the main focal point at that time!".

...vervolg op de volgende pagina links

Begin augustus 1989 is Jordan met trompettist Harry Sweets Edison in Elario's, nu met drummer Jim Plank. In **1990** sticht hij de Clifford Jordan Big Band, elke maandag in Condon's, Manhattan, waarmee hij op 7 oktober 1991 'Live At Condon's' opneemt, zijn laatste plaat als leider. Ook al werden ze weinig betaald, bekende muzikanten en beginnelingen wilden in zijn bigband meespelen: Junior Cook, Charles Davis, Benny Powell, Dizzy Reece, Ronnie Mathews, Ed Howard.

In februari 1990 wordt Jordan in Australië uitgenodigd voor concerten in Sydney, de 16^{de} in Soup Plus, de 17^{de} op het Kiama Jazz Festival, met pianist Mickey Tucker (°1941) (die was in 1989 naar ginds verhuisd omwille van stress: zijn vriend die bij hem was op het moment van de moord op twee vrouwen in zijn wooncomplex werd beschuldigd van die moordpartij). In Sydney werken Jordan en Tucker met de Australische bassist Lloyd Swanton (°1960) en zijn landgenoot drummer Tony Buck (°1962), die werkt nu in Berlijn. Swanton en Buck maakten eind jaren tachtig deel uit van het legendarische Australische kwartet Wizards of Oz.

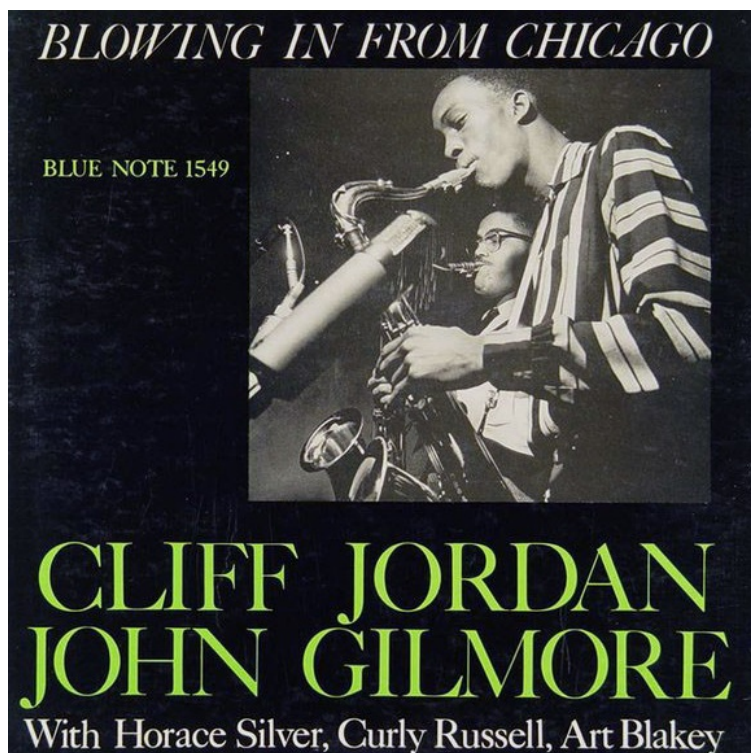
In april 1990 speelt Jordan met bassist Cecil McBee en drummer Roy Haynes in de Magic Triangle Jazz Concert Series, Hampden Theatre, Amherst.

In de week van 13 tot 20 mei 1990 concerteerde Jordan met trompettist Harry Sweets Edison, pianist Walter Davis Jr., bassist George Mraz (1944-2021) en drummer Connie Kay.

Op 13 juni 1990 zingt Carmen McRae 'Live at The Bottom Line', met Jordan, Gunnison, George Mraz, drummer Tom Rainey.

Op het einde van zijn leven was Clifford ziek. Saxofonist Johnny Griffin speelde een benefietconcert voor hem: 'er zijn geen vervangers voor mensen als Dexter Gordon en Clifford Jordan, de jongeren missen charisma', zo zegt hij. Griffin woonde toen in de buurt van Poitiers. In Chauvigny werd een jazzclub naar Griffin genoemd.

Jordan stierf op 27 maart **1993** in het Beth Israel Medical Center in zijn woonplaats Manhattan. Hij werd vlug gecremeerd. Op 8 april werd in Chicago een memorial service voorzien, op 20 april in New York. Nakomelingen waren Donna Harris, Eric Jordan uit Woodstock, [...vervolg in de rechterkolom](#)



In 1957 maakte Clifford Jordan het album 'Blowing In From Chicago' (Blue Note 1549).

Jennifer Strong in Manhattan, Meaghan Gannett in Oakland en kleindochter Chelsea Harris.

In 2012 werd NEA Jazz Master Von Freeman beschouwd als een grondlegger van de Chicago School tenorsaxofonisten. Hij deelt die onderscheiding met Gene Ammons, Johnny Griffin, Clifford Jordan.

Op 18 en 19 mei 2018 vertolkte het Steve Williams/James Weidman Quintet in de 75 Club in Manhattan, NY 'The Music of Clifford Jordan', met Anthony Nelson op tenorsax.

Op 11 september 2022 was er een 'Tribute to Clifford Jordan' in de Cutting Room in Midtown Manhattan, NY, met Patience Higgins op tenorsax, trompettist Bruce Harris, pianist Luis Perdomo, Yasushi Nakamura op bas en drummer Jerome Jennings.

Beluister hier een radiointerview met Jordan uit 1986:
<https://www.youtube.com/watch?v=FoWkXagRhlc>

Tot slot nog dit: Jordan was slechts 62 toen hij stierf aan longkanker. Zijn vriend John Gilmore werd 64. Hij stierf aan emfyseem. Het vele optreden in rokerige jazzclubs en de schadelijke stoffen in tabak spelen ongetwijfeld een fundamentele rol in het leven van een jazzmusicus...

Erik Marcel Frans

De auteur is de volgende personen zeer erkentelijk voor het aanleveren van informatie: Catherine Hoang van de San Diego Public Library, John Wright van de Atlanta-Fulton Public Library, Tim De Canck van het VRT-Archief, Rein de Graaff, Noal Cohen, Frederik Goossens, Jean-Louis Rassinfosse, Mike Richmond, Donna Jewell Harris, Sandy Williams en Catherine Uecker van de Chicago Library. Hartelijk dank!

[Een gedetailleerde discografie van Clifford Jordan vindt u bij Noal Cohen's Jazz History Website. Een overzicht van concerten die Jordan in de jaren zeventig en verder in Europa gaf staat op pagina 24 en verder.](#)

FUGIMUNDI, 18 NOVEMBER 2022, HOT HOUSE JAZZ, LEIDEN

JAZZ IN BEELD



Op 18 november speelde Fugimundi bij Hot House in Leiden. Marcel Schikhof maakte de bovenstaande foto's van Eric Vloeimans (trompet) en Anton Goudsmit (gitaar). Pianist Harmen Fraanje completeert het trio.

JAZZFLITS OP REIS

Roland Huguenin en Joke Schot in Servië

25. PANCEVAČKI JAZZ FESTIVAL

Datum en plaats:

4-6 november 2022

Kulturni Centar, Pančevo.

Ondanks halvering van het budget voor het Pancevački Jazz Festival, wist het artistiek management ook dit jaar een uitdagend programma te maken. Na drie avonden en acht concerten, nam het publiek uitgelaten afscheid. Dat kon na het afsluitende concert van saxofonist Joe Lovano ook niet anders. Zijn magnifieke optreden gaat de boeken in als een uitzonderlijke artistieke uiting.

Het scheidt een band als je jaarlijks naar Servië gaat om te genieten van de jazzscene aldaar. Toen het Pancevački Jazz Festival in 2016 besloot om het festival te laten aansluiten op het jazzfestival in Belgrado, waarmee al jaren nauw werd samengewerkt, ontstond een perfecte combinatie. Bezoekers die van verre komen, waaronder een grote groep jazzjournalisten, blijven graag wat langer hangen.

Voordat de muziek ter sprake komt, benoem ik nog eens de charmes van stad en streek. Pančevo is een industriestad ten zuiden van de Vojvodina, een laaglandgebied grenzend aan de Balkan. Van de oorspronkelijke architectuur is nog veel zichtbaar, hoewel vaak slecht onderhouden. De dag begint met een voedzaam ontbijt bij café Kokoschka, waar altijd een eindeloze jazzplaylist klinkt. Op de enorme vlooienmarkt is alles wat men zoekt verkrijgbaar. Pančevo ligt aan de Timiș, die uitmondt in de Donau. Bij het riviertje is het prima toeven, vooral wanneer visrestaurant Šajka de deuren opent. Ook hier klinkt vaak jazz. Wie fraaie landschappen wil zien, trekt naar de bergen.

De vrijdagavond van het festival begon met muziek van **Daniele Di Bonaventura**. Hij werd klassiek geschoold en maakte een overstap naar jazz en improvisatie. Astor Piazzolla is zijn grote inspiratiebron. Di Bonaventura is nu zelf een virtuoos bespeler van de bandoneon en schepper van een eigen genre waarin vele wegen samenvloeien. Zijn werk bevat vleugjes tango nuevo, maar is vooral beeldend, verzadigd van drama en weemoed. Muziek die moeiteloos samenvalt met de muziektradities van de Balkan, waarin de snik al snel ver-
...vervolg in de rechterkolom



Ofer Mizrahi. (Foto: Joke Schot)

bleekt wanneer de zon doorbreekt en er uitbundig wordt gedanst. Met zijn vrienden vormt hij Band'Uniòn, waarin hij een essentiële alliantie vormt met Marcel Peguin, die zijn 10-snarige gitaar harmonisch en melodisch boven het ensemble laat zweven.

Simsa Fünf, de band van drummer Sebastian Sims, maakt een verrassende genremix waarin folk, klassiek, jazz en rock ongedwongen worden verenigd. Sims baseert zijn kleurrijke composities op gebeurtenissen uit zijn eigen leven. Noem het monologue intérieur of storytelling. De onafhankelijke inbreng van sopraansax, elektrische gitaar, cello, viool en drums leidt tot een helderheid die enthousiast wordt uitgedragen. Een maniakale drumsolo, totaal overbodig, is de opmaat van een epische ballad waarin elementen uit Ierse volksmuziek en gipsymuziek zijn verwerkt, en eindigt in een meditatieve vocalise.



Sebastian Sims. (Foto: Joke Schot)

Terughoudendheid bij het gebruik van de term avant-garde is raadzaam, maar het langjarige project van het Poolse **EABS** mag zeker worden gezien als voorpost en wegbereider. De sterke muzikale identiteit van Polen gaat ver terug in de tijd. Die kwaliteit kon het land behouden binnen het Oostblok. Het is geen wonder dat Polen zich vanaf circa 1950 kon ontwikkelen tot een van de meest authentieke jazzscènes binnen Europa. Na de liberalisering van het land in de jaren negentig, konden
...vervolg op pagina 22 linksboven



Joe Lovano sloot het festival luisterrijk af.
(Foto: Joke Schot)



Een sfeerbeeld van het festival.
(Foto: Joke Schot)

jongere Poolse jazzers de Polskijazz vermengen met toen heersende jazz-trends op het wereldtoneel en ontstond er een soort jazzrenaissance, die vanuit underground overging naar urban muziekgenres. De overdonderende herinterpretaties, synthese en het politiek engagement, maakt de missie van de band onweerstaanbaar. In Pančevo werd het nieuwe album '2061' gepresenteerd. **The Throw** is het turbulente allstars kwartet van Eric Friedlander. Karaktervolle spelers, die samen veel meer zijn dan de som der delen. Friedlander maakte de cello jazzfähig en goot de jazz in nieuwe vormen. Op deze avond had hij de pech dat zijn elektronische instrumentarium het volledig liet afweten en was hij aangewezen op akoestisch spel. De leemte die ontstond werd verdienstelijk en buitengemeen boeiend opgevuld door pianist Uri Caine. The Throw ademde intense energie die beweegt tussen melodische arrangementen, imponerend dramatische expressie en improvisatie. De duetten tussen contrabassist Mark Helias en Friedlander waren een bonus en de atypische drumstijl van Ches Smith was een verademing voor wie niet zit te wachten op hardst, meest, snelst.



De Israëlische jazzscene bloeit als nooit tevoren. De zeer herkenbare expressievormen die de grote namen hanteren, leunen zwaar op de integratie van folklore en jazz. Gitarist, trompettist, zanger en componist **Ofer Mizrahi** volgt een andere aanpak. In zijn zoektocht naar een eigen esthetiek vertoefde hij jaren in Calcutta, waar hij de klassieke Hindoestaanse muziek bestudeerde. Om zijn eigen klankideaal te kunnen realiseren bouwde hij een op de Indiase slidegitaar gebaseerde 24-snarige gitaar, waarmee hij akoestisch en elektrisch ...[vervolg in de rechterkolom](#)



Uri Caine. (Foto: Joke Schot)

geluid kan combineren. Samen met cellist Leat Sol Sabah en contrabassist David Michaeli, creëert Mizrahi melodische muziek die bol staat van Oosterse invloeden en ideeën die zijn ontleend aan Westerse jazz en pop. Deze wonderbaarlijke mix klinkt even geraffineerd als toegankelijk.

De band **Kühn Fu** is de uitzondering die de regel bevestigt. De Duitse leider, gitarist, zanger Christian Kühn typeert de muziek als 'paranoïde prog-punk-jazz' en ook 'post-romantische jazz-rock-wanorde' volstaat. Het kwintet uit verzamelplaats Groningen bestaat verder uit basklarinettist Ziv Taubenfeld (Israël), baritonsaxofoniste Sofia Salvo (Argentinië), bassist Esat Ekincioglu (Turks-Nederlands) en drummer George Hadow (Groot-Brittannië). Persoonlijk onderging ik groteske humor, geniale gekte en hilarische overexpansie, samengebundeld tot een muzikaal patchwork. Denk aan Zappa, Zorn en de Beach Boys, en je komt 'n end. Enig incasseringsvermogen is wenselijk. De band viert het tienjarig bestaan met het album 'Jazz Is Expensive/Live In Saalfelden'.

De laatste avond begon met zangspektakel van Servische bodem. Zangeres **Aleksandra Bijelić** en het kwintet **Alex B en de Fergusons** spelen klassieke jazzsongs en licht poprepertoire. Een verrassend optreden, omdat ik tal van bekende liedjes voor het eerst in het Servisch hoorde zingen. Aleksandra bezit een sterk mimisch uitdrukkingsvermogen en zingt met een speelse lichtheid. Ze werd begeleid door toppianist Ivan Aleksijević, die ook de prachtige arrangementen schreef. Het concert wordt sensationeel wanneer het 25-koppig Merry Gospel Choir op het podium verschijnt en de muziek a capella wordt voortgezet. In Servië bloeit de zangcultuur.

Saxofonist **Joe Lovano** en het **Marcin Wasilewski Trio** geven een zinderend slotconcert waarin de samenwerking leidt tot spontane zielsverwantschap. Het met veel lyriek omgeven pulseerende spel van Wasilewski blijkt een inspirerende voedingsbodem voor Lovano te zijn, die zijn comfortzone verlaat en los gaat. Er ontstaat pure magie wanneer beiden elkaar verleiden tot virtuoze creativiteit. Wasilewski en Lovano ontketenen een compositorisch improvisatieproces, waarin ze elkaar voortdurend uitdagen tot boeiende dialogen. Het plezier spat eraf. Naderhand zijn vele toehoorders het er over eens dat Joe Lovano tijdens dit concert werd aangeraakt door het Europese jazzklimaat. Zijn glunderende blikken waren veelzeggend.

Roland Huguenin

In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.

JAZZWEEK TOP DRIE

28 november 2022

**1 Samara Joy**Linger Awhile
(Verve)**2 Emmet Cohen**Uptown in Orbit
(Mack Avenue)**3 Arturo Sandoval**Rhythm & Soul
(MetaJAX)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; www.jazzweek.com.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 december 2022

Patrik Sandberg, Jazz
Charles Lloyd
Sacred Thread (Blue Note)
Cim Meyer, Jazz Special
The Bad Plus
The Bad Plus (Edition)
Lars Mossefinn, Dag og tid
Inger Hannisdal
North South East West (OK World)
Matthieu Jouan, citizenjazz.com
Torbjörn Zetterberg
Opinions (Corbett vs. Dempsey)

Axel Stinshoff, Jazz thing
Eva Klesse Quartet
Songs Against Loneliness (Enja)
Luca Vitali, Giornale della Musica
Aviva Endean
Moths & Stars (Room40)
Yves Tassin, JazzMania
Vitja Pauwels
Drift By/Sink In (W.E.R.F.)
Jos Demol, jazzhalo.be
Augusto Pirodda
The Monkey And The Monk (el Negocito)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More
Angles
A Muted Reality (Clean Feed)
Kaspars Zavileiskis, jazzin.lv
S&T Syndicate
Elevator Music 2.1 (Eigen Beheer)
Jacek Brun, www.jazz-fun.de
Jussi Reijonen
Three Seconds/Kolme Toista (Challenge)
Madli-Liis Parts, Muusika
Kaja Draksler and Susana Santos Silva
Grow (Intakt)

Paweł Brodowski, Jazz Forum
Tomasz Stańko Quintet
Wooden Music I (Astigmatic)
Mike Flynn, Jazzwise
Rebecca Nash
Redefining Element 78 (Whirlwind)
Jan Granlie, salt-peanuts.eu
Paal Nilssen-Love Circus
Pairs Of Three (PNL)
Christine Stephan, JAZZTHETIK
Lukas Derungs featuring Jazzchoir Freiburg
Kosmos Suite (Berthold)

Viktor Bensusan, jazzdergisi.com
Giovanni Mirabassi New Quartet feat. Guillaume Perret
The Swan And The Storm (Jazz Eleven)
Henning Bolte, Written in Music
Pietre
First Time (A)live (Eigen Beheer)
Peter Slavid, LondonJazz News
Pat Thomas
Plays The Duke (New Jazz and Improvised Music)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.

CLIFFORD JORDAN IN EUROPA (jaren zeventig en verder)

Clifford Jordan trad in de loop der jaren talloze malen op in Europa. In Jazzflits 386 stond een overzicht van 'gigs' in de jaren zestig. Navolgend de jaren zeventig en verder. Natuurlijk is deze lijst niet volledig. De data zijn wel interessant voor de plaatopnamen of televisieopnamen, officieel of bootleg. De auteur houdt zich aanbevolen voor correcties en aanvullingen.

17 januari 1970 – **Zürich**, Jazz Live Trio with guest Clifford Jordan, Swiss Radio Days

18 februari 1970 – **Amsterdam**, Paradiso, Kwartet Peter Brötzman, Mal Waldron, CJ, Dick van der Capellen, Martin van Duynhoven

3 juni 1970 – **Amsterdam**, Paradiso, Clifford Jordan, Cees Slinger, Jacques Schols, Martin van Duynhoven

? 1975 – **Luik**, Jazzland, Walton/Jordan/Jones/Higgins

24 maart 1975 – **Heist op den Berg**, Hnita Zolder, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet met Sam Jones en Billy Higgins

26 maart 1975 – **Parijs**, Clifford Jordan Quartet, Night of the Mark VII, zijn nieuwe saxofoon, Muse 5445

27 maart 1975 – **Den Bosch**, Tros Sesjun, Jazzclub Taveerne, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet

28 maart 1975 – **Amsterdam**, Bimhuis, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet bij de BIM, Beroepsvereniging van Improviserende Musici; 'Clifford Jordan & The Magic Triangle – On Stage – Vol 1, 2 en 3' uitgebracht op SteepleChase geven als opnamedatum 29 maart 1975, archief Bimhuis noteert 28 maart als concertdatum

29 maart 1975 – **Groningen**, Oosterpoort, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet, voorprogramma Hans Dulfer met trompettist Klaas Wit en Martin van Duynhoven

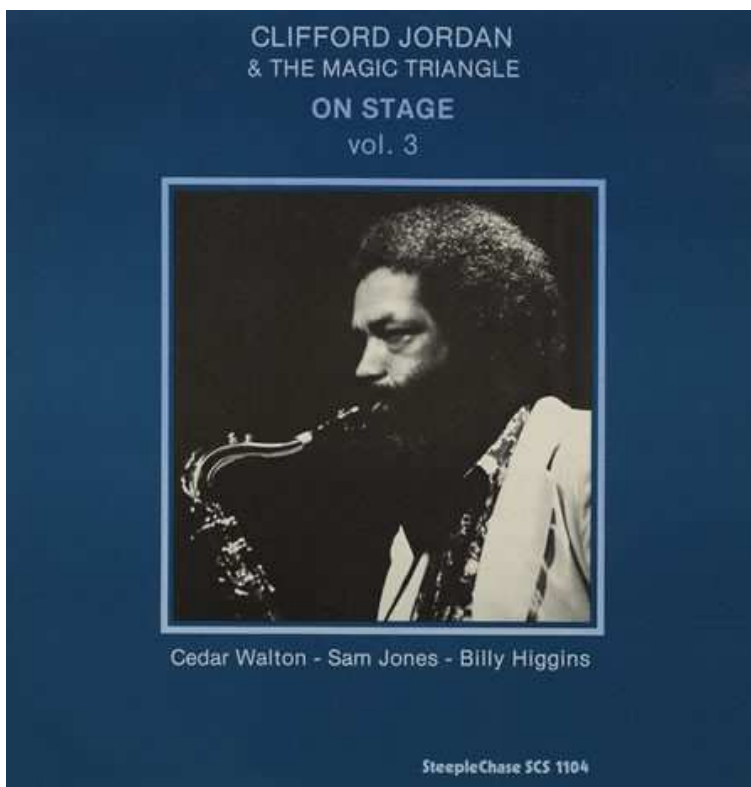
30 maart 1975 – **Den Haag**, Hot Theater, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet

31 maart 1975 – **Rotterdam**, De Doelen, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet

april 1975 – **Kopenhagen**, Montmartre, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet

10 april 1975 – **Stockholm**, The Gold Hat Club, Cedar Walton/Clifford Jordan Quartet

18 april 1975 – **München**, Trixi Ton Studio, 'Clifford Jordan & The Magic Triangle', voor SteepleChase 31033, 31047, ook 2-cd 'Magic In Munich', 37013-14



Een SteepleChase-plaat met live-opnames gemaakt in het Bimhuis, Amsterdam (28 maart 1975).

18 juli 1975 – Noorwegen, **Oslo**, Munch Museum, Eastern Rebellion, Clifford Jordan, Cedar Walton, Sam Jones, Billy Higgins
30 augustus 1975 – **München**, Domizil, Clifford Jordan Quartet

14 januari 1980 – **Parijs**, Cour de Soleil, Clifford Jordan/Tommy Flanagan Quartet met Walter Booker, Wilbur Campbell, plus onbekende vocalist

5 juli 1981 – Joegoslavië, **Ljubljana**, Mingus Dynasty Quintet, Randy Brecker, Clifford Jordan, Roland Hanna, Mike Richmond, Billy Hart (zonder Mingus, die was in 1979 overleden, Mike Richmond nam over)

5 oktober 1981 – Jordan was aangekondigd in Vredenburg, Utrecht, concert geannuleerd

13 maart 1983 – **Den Haag**, Theater Pepijn, Clifford Jordan

8 oktober 1983 – **Groningen**, De Spiegel, eerste concert van een tournee Clifford Jordan met het trio Rein de Graaff, Koos Serieuse, Eric Ineke

9 oktober 1983 – **Leeuwarden**, De Brouwershoek

10 oktober 1983 – **Sittard**, Cultureel Centrum, Avro's Big Band The Skymasters onder leiding van Tony Nolte, met Herman Schoonderwalt, Ack van Rooyen, gastsolist Clifford Jordan

12 oktober 1983 – NCRV Radio, Eric Ineke, 'Let There Be Life, Love and Laughter, Meet The Tenor Players', Rein de Graaff, Koos Serieuse, Eric Ineke plus Clifford Jordan, Daybreak 75226

13 oktober 1983 – **Amsterdam**, Bimhuis, Rein de Graaff met Koos Serieuse en Eric Ineke

14 oktober 1983 – **Enschede**, De Tor

15 oktober 1983 – **Edam**, Mahogany Hall

16 oktober 1983 – Den Haag, Theater Pepijn, Max Roach kwam even bijtrommelen

17 oktober 1983 – **Amsterdam**, Odeon, Clifford Jordan en het Nico Bunink Trio

29/30 september 1984 – **Amsterdam**, Meervaart, NOS Festival, Clifford Jordan, Ricky Ford met Kirk Lightsey Trio, Cecil McBee, Eddie Gladden

...vervolg op de volgende pagina links

1 oktober 1984 – **Monster**, Studio 44, Clifford Jordan Quintet featuring Junior Cook, Kirk Lightsey, Cecil McBee, Eddie Gladden, Criss Cross 1011

3 oktober 1984 – Zwitserland, **Lugano**, Franco Ambrosetti Sextet Live at Ticino Jazz '84, met Clifford Jordan, Phil Woods

25 oktober 1984 – **Amsterdam**, Mephisto, Cees Slinger/Slide Hampton Quintet, Vara Jazz (is Clifford Jordan hierbij?)

Jean-Louis Rassinfosse zocht zijn notitieboekje op en vulde aan: voor 6 maart vermoedt hij dat de Amerikanen nog niet hier waren, voor 22 maart twijfelt hij of het concert is doorgegaan:

6 maart 1985 – **Parijs**, Le Petit Oppor-tun, Philly Joe Jones/Clifford Jordan Quartet, Jean-Louis Rassinfosse, maar wie was de pianist?

20 maart 1985: Clifford Jordan/Philly Joe Jones arriveren in Nederland voor een Europa-toer met concerten in 26 jazz-clubs, van Italië tot Zweden, pianist Cees Slinger nodigt uit, de eerste weken is Jean-Louis Rassinfosse de bassist, Isla Eckinger neemt over vanaf 7 april 1985

21 maart 1985 – repetitie ten huize van Cees Slinger

22 maart 1985 – **Luxemburg**, ?

23 maart 1985 – **Utrecht**, SJU Huis, JL Rassinfosse is hier de bassist

25 maart 1985 – **Parijs**

26 maart 1985 – **Parijs**, New Morning, Clifford Jordan/Philly Joe Jones Quartet met Cees Slinger en Jean-Louis Rassinfosse

27 maart 1985 – Zwitserland, **Genève**

29 maart 1985 – **Brussels Jazz Club**

30 maart 1985 – Zweden, **Göteborg**

31 maart 1985 – Zweden, **Stockholm**

2 april 1985 – Noorwegen, **Oslo**

5 april 1985 – **Lauwe**, Jazzclub De Kave

6 april 1985 – **Amsterdam**, Bimhuis, Jordan, Jones, Slinger, Rassinfosse, bijzonder was de tussenkomst van slechtziende trompettist Woody Shaw, zijn vrouw haalde hem van het podium, hij was achtergebleven uit het Woody Shaw/Joe Farrell Quintet, hij zou in Nijmegen een oogoperatie ondergaan

7 april 1985 – **Den Haag**, Theater Pe-pijn, Clifford Jordan/Philly Joe Jones Fusion, Cees Slinger, Jean-Luis Rassinfosse – Isla Eckinger neemt hier over, Rassinfosse moet op toer met Chet Baker en Philip Catherine

17 april 1985 – **Monster**, Studio 44, Slide Hampton Quintet featuring Clifford Jordan, 'Roots', Cedar Walton, David Williams, Billy Higgins, Criss Cross 1015

18 april 1985 – **Rotterdam**, Zestienho-ven, 'The Rotterdam Session', Clifford Jordan Trio, James Long en Philly Joe Jones, opnamestudio Audio Daddio van de Amerikaan Mark Lewis

19 april 1985 – **Laren**, Vollebregt, Clifford Jordan/Philly Joe Jones, Cees

Slinger, Isla Eckinger, gast Slide Hampton

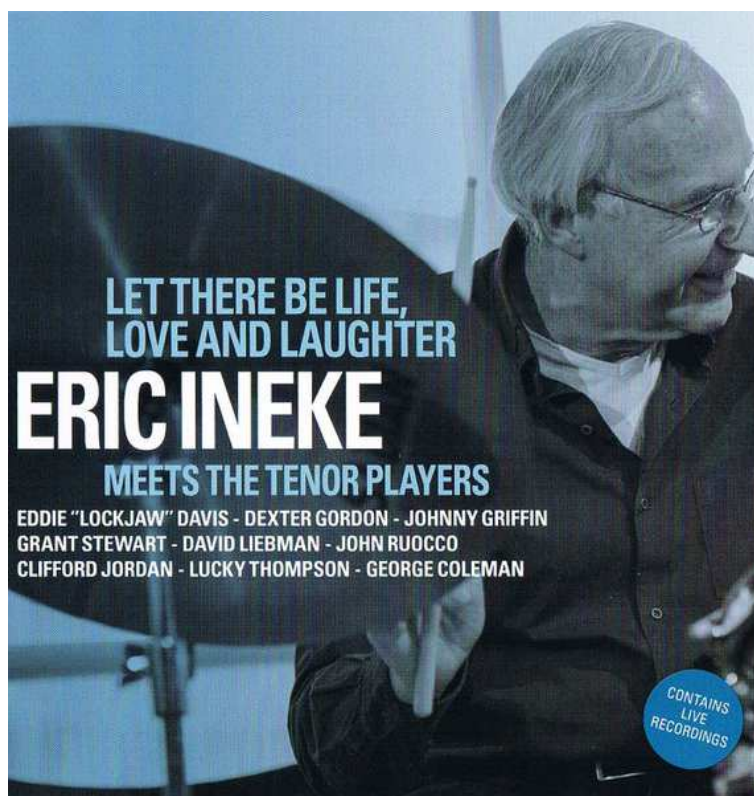
20 april 1985 – **Groningen**, De Spieghel, Clifford Jordan/Philly Joe Jones Quartet, Isla Eckinger, gastsolist Rein de Graaff

21 april 1985 – **Rotterdam**, Mephisto, Clifford Jordan/Philly Joe Jones, Cees Slinger, Isla Eckinger

22 april 1985 – **Heist op den Berg**, Hnita Hoeve, Clifford Jordan/Philly Joe Jones, Cees Slinger, Isla Eckinger

22 april 1985 – **Monster**, Studio 44, Cees Slinger, 'Sling Shot', met Jordan, Eckinger, Philly Joe Jones, Timeless SJP 225, één van laatste Jones studio-opnamen, hij stierf op 30 augustus 1985

26 april 1985 – Italië, **San Remo** Jazzfestival, Jordan, Walton, David Williams, Billy Higgins



Eric Ineke is op zijn album 'Meets The Tenor Players' (2017) te horen met onder anderen Clifford Jordan. Het betreft opnames gemaakt voor de NCRV in 1983.

24-28 februari 1986 – **Hamburg**, NDR Studio 1, NDR Studio Band, met Clifford Jordan, Horace Parlan

maart 1986 – **Keulen**, Subway, Dizzy Gillespie Quintet, Clifford Jordan, Horace Parlan, Reggie Johnson, Sangoma Everett

6 maart 1986 – **Parijs**, Maison de la Radio, Salle 105, Horace Parlan Trio, met Clifford Jordan, Jimmy Woode, Sangoma Ever-ett

13 maart 1986 – Spanje, **Terrassa** Jazzfestival, Dizzy Gillespie All Star Septet, Phil Woods, Clifford Jordan, Bobby Hutcherson, Tete Montoliu, Buster Williams, Billy Higgins, in Cinema La Rambla

2 juli 1986 – Italië, **Verona** Jazzfestival, Andrew Hill Quartet, met Jordan, Rufus Reid, Ben Riley

3 & 4 juli 1986 – **Milaan**, Andrew Hill Trio, 'Shades', met Jordan, Rufus Reid, Ben Riley, Barigozzi Studio, Soul Note 1113

21 augustus 1986 – **Amsterdam**, Meervaart, NOS Jazzfestival, Clifford Jordan, Pete Christlieb, Kenny Barron, Buster Williams, Ben Riley; Christlieb vervangt aangekondigde Bud Shank

7 februari 1987 – **Rotterdam**, Thelonious, Jordan was voorzien, Wim Wigt vervangt hem door Teddy Edwards

...vervolg op de volgende pagina links

9 februari 1987 – **Wenen**, 'Opus One', Klaus Weiss Quintet featuring Clifford Jordan, Thomas Stabenow, Joe Haider Musik JHM 3617

11 februari 1987 – **München**, Unterfahrt, Clifford Jordan Quintet, John Ströder

20 mei 1987 – **Parijs**, Le Petit Opportun, Clifford Jordan, Hervé Sellin, Ricardo del Fra, Charles Bellonzi

31 mei 1987 – **Rotterdam**, Jazzcafé Dizzy, Clifford Jordan Quartet

29 april 1988 – Zwitserland, **Bern**, Kur-saal, Carmen McRae meets Dizzy Gillespie, met Clifford Jordan, John Collins, Eric Gunnison, Scott Colley, Mark Pulice

1 mei 1988 – **Bern**, Jazz Gala Night, Dizzy Gillespie, Harry Sweets Edison, Clark Terry, Clifford Jordan, Oscar Peterson, Dave Young, Louie Bellson, Carmen McRae

5 mei 1988 – **Leeuwarden**, Brouwershoeck, Bevrijdingsdag, Clifford Jordan, Sal Nistico, Rein de Graaff Trio

6 mei 1988 – **Groningen**, De Oosterpoort, idem

7 mei 1988 – **Utrecht**, Vredenburg, openbare muziekles, stoomcursus Bebop

8 mei 1988 – **Rotterdam**, Jazzcafé Dizzy

8 juni 1988 – **Parijs**, 'Big Band Charlie Mingus', onder leiding van Jimmy Knep- per, Théâtre Boulogne-Billancourt, Soul Note 121192 en 121193 (volume 1 & 2)

8 juli 1988 – **North Sea Jazzfestival**, Clifford Jordan Quartet

9 juli 1988 – **North Sea Jazzfestival**, Carmen McRae met 'Mostly Monk' en gast Clifford Jordan

10 juli 1988 – **North Sea Jazzfestival**, Clifford Jordan Quartet

19 juli 1988 – **San Sebastian**, Sportpa- leis, Carmen McRae met ook Clifford Jordan

21 augustus 1988 – **Amsterdam**, Bim- huis, Clifford Jordan met ??

28 oktober 1988 – Finland, **Helsinki**, UMO Jazz Orchestra, conductor Eero Koivistoinen

30 mei 1989 – **Parijs**, 'Dameronia Live', Don Sickler, Clifford Jordan, Frank Wess, Cecil Payne, Théâtre Boulogne- Billancourt, Soul Note 121202

31 januari 1991 – **Laren**, Nick Volle- bregt, Cedar Walton/Clifford Jordan

17 & 18 juli 1991 – Zwitserland, **Montreux**, Clifford Jordan Big Band

24 oktober 1991 – Duitsland, **Leverkusen**, Dizzy Gillespie, Clifford Jordan, Horace Parlan

Erik Marcel Frans

ARCHIEF FOTOPERSBUREAU DE BOER



Ella Fitzgerald in Hotel Bouwes, Zandvoort (5 mei 1957).
(Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)



Ruud Brink en Ray Kaart (trompet) presenteren in Haarlem hun album 'Just You, Just Me, Just Jazz' (16 april 1987).
(Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)